

Предлог

На основу члана 13. Одлуке о јавним признањима општине Кањижа („Службени лист општине Кањижа“, бр. 9/2014 и 9/2019) и члана 10. Статута општине Кањижа („Службени лист општине Кањижа“, бр. 4/2019) Скупштина општине Кањижа, на седници одржаној ____ . септембра 2019. године, донела је

О Д Л У К У

о додели јавних признања општине Кањижа за 2019. годину

Члан 1.

Овом одлуком утврђују се добитници јавних признања општине Кањижа за 2019. годину.

Члан 2.

ПЛАКЕТА „ПРО УРБЕ“ са новчаном наградом додељује се:

- **Ани Киш-Иван из Хоргоша.**

Члан 3.

ПОВЕЉА ЗАХВАЛНОСТИ додељује се:

- **Марти Варју** из Новог Сада,
- **Милораду Митровићу** из Кањиже,
- **Душану Хајдину** из Кањиже,
- **Милану Ковачевићу** из Кањиже и
- **Ференцу Бата** из Тотовог Села.

Члан 4.

ПЛАКЕТА „ЈУВЕНТУС- ПРО УРБЕ“ додељује се:

- Тамашу Олаху из Кањиже,
- Марини Живковић из Кањиже и
- Тамашу Њилашу из Кањиже.

Члан 5.

Јавна признања уручују се добитницима на свечаности поводом Дана општине Кањижа.

Члан 6.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу општине Кањижа“.

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводина
Општина Кањижа
Скупштина општине Кањижа
Број: 02-____/2019-I
Дана: 26.09.2019. године
Кањижа

Председник Скупштине општине
Милош Кравић

Образложење

Предлагач: Комисија за доделу јавних признања

Правни основ: Статут општине Кањижа („Сл. лист општине Кањижа“, бр. 4/2019), Одлука о јавним признањима општине Кањижа („Службени лист општине Кањижа“, бр. 9/2014 и 9/2019)

Разлози: Одредбама Статута општине Кањижа („Сл. лист општине Кањижа“, бр. 4/2019) утврђено је да општина установљава награде и друга јавна признања организацијама и

грађанима за значајна остварења у привреди, науци, уметности, спорту и другим друштвеним областима.

Одлуком о јавним признањима општине Кањижа („Сл. лист општине Кањижа“, бр. 9/2014 и 9/2019) утврђени су врста и изглед јавних признања, услови и поступак њиховог додељивања, као и права која носиоцима ових признања припадају.

Комисија за јавна признања одржала је седницу 12. септембра 2019. године и предложила да се

– ПЛАКЕТА „ПРО УРБЕ“ са новчаном наградом додели **Ани Киш- Иван из Хоргоша;**

Ана Киш Иван

Рођена је у Бери 25. маја 1955. године. Основну и средњу школу је завршила Мађарској, а диплому наставника мађарског језика је добила на Катедри за мађарски језик и књижевност Универзитета у Новом Саду. Током 34 године је образовала и васпитала младе школарце и трудила се да им скрене пажњу на лепоте мађарског језика и културе. Каријеру је започела у кањишкој Пољопривредној средњој школи, а до пензионисања (2015.) је предавала у основној школи у Хоргошу.

Очување традиције јој је одувек било блиско, те је организовала бројне изложбе, манифестације, кампове. Неке традиције је вратила у живот, покренула је многе људе, а уз помоћ игре је традицију учинила занимљивом. Неке од њих су драмска игра на дан свете Луције, поворка под маскама поводом Поклада, избор краља и краљице на Духове.

Сматрала је важним да искористи све могућности, те је предузимљиву, надарену децу припремала за конкурсе и такмичења. Истрајан рад је увек био награђен, па су се ђаци увек враћали са бројним наградама и искуствима са домаћих и иностраних надметања.

Наставница је са својим ђацима прва уређивала илустроване школске новине у Хоргошу уз помоћ рачунарске технологије. Учествовала је и у уређивању сеоских новина под називима *HorgosInfo*, *Horgosi Kisújság* и *Horgosi Mozaik*. Ова издања су хоргошани с радошћу ишчекивали и читали.

Више од 30 година је била у председништву Мађарског културно-уметничког друштва Бела Барток. Заједно са школом, вртићем и члановима удружења је организовала и управљала празничним приредбама из године у годину. То су били божићни програми, или приредбе за Дан мајки, а они су увек попуњавали и сцену и гледалиште Дома културе.

У оквиру Бербанских дана, један од најомиљенијих елемената је била изложба која се бавила очувањем традиције. Наставница је укључила ђаке и становништво да би сакупила материјалне и нематеријалне експонате за изложбу.

Ана Киш-Иван је током 30 година организовала, водила, и са ђацима представљала аматерско драмско стваралаштво у Хоргошу, а била је и творац Општинског ђачког драмског сусрета у Хоргошу.

На тај начин је омогућила сусрете драмских секција из околних школа, али је и ојачала традицију ђачке драме у региону.

– **ПОВЕЉА ЗАХВАЛНОСТИ** додели:

Марти Варју из Новог Сада

Марта Варју, новинарка, главна уредница Мађар Соа. Рођена је 28. априла 1959. у Кањижи. Родитељи, као врсни педагози, су је васпитали у мађарском духу, увек стављајући нагласак на неговање матерњег језика и значај националних вредности. Основну школу је завршила у родном граду, а гимназију у Новом Кнежевцу. Добила је звање дипломираног правника на Правном факултету Универзитета у Новом Саду.

Током факултетског периода је била активна у Мађар Соу као стипендиста, те је неколико дана по добијању дипломе почела да ради у новосадској редакцији тог листа. Више од деценије је пажљиво пратила активности покрајинског, републичког и савезног парламента. Редовно је извештавала о различитим политичким догађајима, али и дешавањима у култури, привреди и другим јавним догађањима, а 1966. године је добила Награду за новинара године Мађар Соа.

Од 1985. године редовно учествује у живим новинама Мађар Соа, а 2002. године је од Золтана Сантоа преузела и организацију ове веома популарне серије манифестација. Од 2000. до 2002. је

била заменик главног уредника, а за то време је три пута организовала Избор за лепотицу Штранда. Између 2005. и 2007. је била у дипломатској служби у Будимпешти на месту политичког саветника прве класе. Након повратка у редакцију је покушала да стечено искуство и везе искористи за добробит листа. Вратила се у одсек за унутрашњу политику, али је писала и о другим догађањима и извештавала о свим сферама друштвеног живота. Током две године, 2009. и 2011. је као руководилац новосадске редакције организовала и координисала њен рад, а 2011. су је привремено прогласили за вршиоца дужности главног уредника Мађар Соа. Вођење листа је преузела под тешким околностима, али је за кратко време успела да се избори са препрекама и свакодневним конфликтима унутар редакције, захваљујући чему је Национални савет мађарске националне мањине именовao главном уредницом Мађар Соа 2012. и 2016. године. Током протеклих година је уверено руководила редакцијом, успела је да створи уиграну екипу, а лист је обновила и што се тиче садржаја, и спољашњег изгледа. Као уредница Мађар Соа се свакодневно труди да се дешавања у Кањижи, као и питања која утичу на свакодневицу локалног становништва, прикажу у одговарајућој мери на страницама јединог дневног листа војвођанских Мађара.

Милораду Митровићу из Кањиже

Милорад Митровић, новинар “Дневника” из Кањиже, рођен је 28.12.1954. године у Чортановцима. Новинарством се бави 50 година, од 1969. године, односно од првог разреда Средње медицинске школе коју је похађао у Новом Саду. За дневни лист “Дневник” (Нови Сад) пише од 1973. године, најпре као хонорарни сарадник из општине Инђија и Срема, а сарадњу је наставио и пресељењем у Кањижу од 1978. године.

Професионални ангажман у новинарству у “Дневнику” започео је 1. јула 1989. године као дописник из региона Потисја, пратећи збивања у свим областима друштвеног живота, а једно време и као коментатор у унутрашње-политичкој рубрици листа.

Својим вишедеценијским радом у листу “Дневник” и другим медијима доприноси објективном информисању грађана општине Кањижа о догађајима из свих области живота.

Поред праћења актуелних збивања посебно је била запажена серија од 100 репортажа у недељном издању листа под сталним надсловом “Разговори на сокаку”, потом серија репортажа о пољопривредним газдинствима “Котрљање равницом”, у којима су представљени живот на селу и егзистенцијална проблематика пољопривредника, друштвена и културна збивања, међуљудски, комшијски и међунационални односи. У тим серијалима репортажа, али и другим репортажама из региона Потисја и свих крајева Војводине, запажено место и заступљеност добијали су људи и догађаји из кањишке општине.

У листу “Дневник” награђиван је 1984. године као најбољи хонорарни сарадник, а као новинар на професионалном раду од 1989. године је по два пута награђиван првом и другом годишњом наградом листа. Добитник је и годишње новинарске награде Удружења аграрних новинара “Агропресс” из Београда за 2015. годину.

Поред професионалног ангажмана у листу “Дневник” сарађивао је као дописник са Новинском агенцијом Тањуг око две деценије, затим са Радиом Нови Сад, спортским листовима “Спорт” и “Спортски журнал”, “Мађар со” и другим дневним и недељним листовима и специјализованим часописима, интернет порталима. Стални је сарадник канала кабловске телевизије “Инфо ТВ” у Кањижи. Један је од оснивача Уметничке радионице “Кањишки круг”, где је обављао дужност секретара уредништва двојезичног српско-мађарског часописа за књижевност, уметност и културу “Орбис” који је излазио у Кањижи, а један је од оснивача и Српског аматерског културно-уметничког друштва “Свети Сава” у Кањижи.

Милорад Митровић својим радом промовише све спортске манифестације, као и вредне резултате свих спортских колектива и појединаца у више медија на чему су му спортски колективи и спортисти општине Кањижа захвални.

Душану Хајдину из Кањиже

Душан Хајдин, рођен је 03.07.1953. године у Кањижи где и данас живи са својом породицом.

1991. године је основао породичну фирму д.о.о. “СД” Мартонош која постиже запажене резултате у преради млевене паприке и преради поврћа. Запошљава радну снагу из околине, како Мађаре и Србе, тако и Роме.

Фирма “СД” преставља познато име у прехранбеној индустрији општине Кањижа. Производе пласира како на домаћем тако и на иностраном тржишту. Породица Хајдин је редован учесник и спонзор свих спортских и културних догађања у општини Кањижа. Пружа неизмеран допринос развоју рукомета, а поготово фудбала у у Кањижи

Душан Хајдин је са својом фирмом и признат донатор код поправки и санирања црквених објеката, али и догађаја из оквира делатности црквене општине.

Очекује се да се ове активности наставе и у будућности јер су Душан Хајдин и фирма СД Мартонош поуздани и несебични, на њих се може ослонити.

Милану Ковачевићу из Кањиже

Милан Ковачевић је рођен дана 26.12.1970. у Сенти од оца Милоша и мајке Љубице. Са супругом Станиславом, ћеркама Васкрсијом и Дуњом и сином Милошем данас живи и ради у Кањижи. Власник је 50% удела фирме “Виса-пром” основане 1992. године која запошљава преко 270 радника. Слободно можемо рећи да је потребу за активним учешћем у друштвеном животу средине у којој живи и ради наследио још од свог аскурђела Стевана Брановачког који је био градоначелник Новог Сада, оснивач Матице Српске и један од оснивача Народног позоришта у Новом Саду. Друштвени ангажман господина Ковачевића се првенствено огледа у донацијама и помоћи великом броју културно уметничких друштава, спортских организација, као и организацији разних манифестација на територији не само општине Кањижа него и шире. Поред предузетничког рада и ангажованости у помоћи и организацији културног живота, помаже и као појединац како преко предузећа тако и преко локалних удружења социјално угроженим категоријама, донацијама огревног дрвета.

Милан Ковачевић је један од најзначајних спонзора и ментора САКУД “Свети Сава” од самог оснивања до данас.

Свој патриотизам и локал-патриотизам исказује на најбољи могући начин а то је активан, истрајан и несебичан допринос нашој заједници.

Ференцу Бата из Тотовог Села.

Ференц Бата је рођен је 10. јуна 1958. године у Сенти у породици са троје деце. Ниже разреде основне школе је завршио у Тотовом Селу, а више у суседном Трешњевцу.

Диплому организатора културних манифестација је добио 1979. у сенђанској средњој школи Моша Пијаде. Од 1983. ради на пословима матичара. Оженио се 1984. године, отац је двоје деце. Организатор обука је постао након завршавања обуке у Секешфехервару у Мађарској.

У младости је био такмичар Спортског удружења Олимпија у Тотовом Селу, а бавио се стоним тенисом и стрељаштвом. Каније је постао члан председништва истог удружења, а затим и председник. Члан је локалног Омладинског удружења, и добровољни је ватрогасац. Сарадник је редакције омладинског програма Суботичког радија. Од 1994. године, откад се месна заједница Тотово Село осамосталила, је председник месне заједнице. Оснивач је и руководиоца удружења Телехаз за развој Тотовог Села. Фондацију Вагнер која се бави надареном децом која наставу похађају на мађарском језику су основале месна заједница и црквена општина, а њен председник је Ференц Бата. Један је од оснивача и члан је председништва Спортског удружења фудбалске академије Њерш Иштван.

У протеклих 25 година, а и данас је организатор и главни покретач живота и развоја Тотовог Села. За то време је са колегама, добровољцима, људима спремним да помогну радио и ради на томе да се зацртани циљеви остваре, да се заједница развија, да се људи који живе у насељу осећају добро.

2007. године спроводи пројекат подржан од стране Европске уније путем којег је месна заједница Тотово Село у сарадњи са општином Думбрава добила средства за развој туризма. Након завршног извештаја је пројекат, у конкуренцији од 100 одобрених, одабран за један од 10 најуспешнијих, а за то је добио и признање.

Ференц Бата је својим радом и друштвеним залагањем допринео развоју Тотовог Села: путеви су асфалтирани, изграђени су вртић и школа. Бавио се пројектима и њиховим спровођењем,

захваљујући чему је настала Туристичка инфо канцеларија у Тотовом Селу. Сарађује са локалним цивилним организацијама, удружењима, црквом на даљем развоју насеља, имајући у виду потребе заједнице. Његов рад карактеришу прецизност, поштовање професије, захтевност. Неуморно ради на стварању што бољих услова у селу, и на стварању вредности које и друге обогаћују.

-ПЛАКЕТА „ЈУВЕНТУС- ПРО УРБЕ“ додели:

Тамашу Олаху из Кањиже

Тамаш Олах је 2015. године завршио драматургију на Реформаторском факултету драмских уметности Кароли Гашпар у Будимпешти, а 2016. године је добио диплому професора мађарског језика и књижевности са мастер звањем на Катедри за мађарски језик и књижевност универзитета у Новом Саду, а 2017. је као стипендиста започео докторске студије на Факултету драмских и филмских уметности у Будимпешти, а тема истраживања му је усмерена на војвођански театар, у унутар ње се бави и Салашарским позориштем.

База Тамаша Олаха је Кањижа, одавде креће, одавде црпи инспирацију и овде се враћа након завршеног посла, а локално ради и са аматерском трупом *Gondolat-Jel (Мисао-Знак)* (од 2011. године је оснивач трупе, председник, режисер, драматург), и са Таличнима (од 2016. године је режисер сарадник). Рад са аматерском трупом је била недостајуће карика у општини, а драмске активности са младима ометеним у развоју су јединствене у региону. Трупе успешно наступају сваке година на Фестивалу аматерских позоришта војвођанских Мађара, а једну од главних награда тог фестивал, награду Бамбах Роберт, су освојиле два пута (2012. и 2016.), а осим тога су добили и бројне посебне награде; Тамаш је 2019. године учествовао у уређивању и писао је за Фестивалске новине. На Такмичењу у драмској и филмској уметности за средњошколце је 2013. године њихова представа освојила главну награду, као и бројне специјалне награде.

Тамаш ради и са професионалним позориштима, вишеструки је драматург у представама Позоришта Костолањи Деже и Сенђанског мађарског камерног позоришта, у којем се више пута опробао и као режисер.

2016. године је Тамаш победио на драмском конкурс Народног позоришта у Суботици, а 2017. је његов текст освојио прво место на Драмском такмичењу војвођанских мађарских писаца, а Новосадско позориште га је ангажовало да напише омладинску драму.

Тамаш Олах пише и филмска сценарија, и често ради као режисер сарадник (нпр. са Акошем К. Ковачем заједно снима филм Кањижа Цаллинг, а на 6. Међународном фестивалу кратког филма Фриш Хуш (*Friss Hús*) добијају главну награду за сценарио кратког филма Бранка).

Тамаш је члан Удружења Хид Кер (*Híd Kör*), објављује песме, драме, есеје, студије, а у више наврата је водио радионицу Пробатерхелеш (*Próbatérhelés*) широм Војводине, а за ученике средње школе је држао Радионицу креативног писања у Кањижи. Такође води Књижевни камп на Ветрењача фестивалу од 2018. године. Осим свега набројаног се бави и филмовима. Води Филмски клуб у Кањижи, као што је то чинио током студија у Новом Саду.

Тамаш Олах је у организационом одбору Уметничког такмичења средњошколаца од 2010. године, а од 2018. је и један од председника.

Свестран је уметник, који се упркос старости од 29 година показао способним у бројним уметничким гранама. Његова уметност не познаје границе општине, па ни државе, а својим радом служи за пример данашњој омладини.

Марини Живковић из Кањиже

Марина Живковић је рођена 9. јула 2001. у Суботици од оца Ненада и мајке Јелене Андрее рођ. Вуковић.

Основну школу „Јован Јовановић Змај” у Кањижи је завршила са одличним успехом за шта је награђена Вуковом дипломом и похвалама из више наставних предмета за одличан успех и учешће на такмичењима. Тренутно похађа Гимназију у Новом Кнежевцу где је у прва три разреда остварила одличан успех, учествовала је на многим школским такмичењима, у атлетици се сваке године пласира на Републичко такмичење где је 2019. освојила друго место у скоку у даљ, а на СОШОВ-у је 2018. године освојила прво место у скоку у вис.

Атлетом се бави од 2007. године у атлетском клубу „Партизан” из Кањиже.

Освајач је више медаља на првенствима Србије од којих су најзначајнија: 1. место на првенству Србије у дворани у вишебоју (петобој) за старије пионирке 2016. године, 1. место на првенству Србије у вишебоју (петобој) за старије пионирке 2016. и 1. место у скоку у даљ на финалу купа Србије за пионире у 2016. години, 2. место на првенству Србије у дворани у вишебоју (петобој) за млађе јуниорке у 2017. години, 1. место на првенству Србије у вишебоју (седмобој) за млађе јуниорке у 2017. години.

У 2018. години остварила је друго место на првенству Србије у дворани за млађе јуниорке у скоку у вис и 60 метара са препонама, прво место на првенству Србије у дворани у вишебоју (петобој) за млађе јуниорке, прво место на првенству Србије у вишебоју (седмобој) за млађе јуниорке на коме је поставила нови државни рекорд, 2. место на првенству Балкана за старије јуниорке у вишебоју одржаном у Истанбулу 22-23. јуна 2018. године.

У 2019. години на првенству Србије у дворани за старије јуниоре је остварила л. место у скоку у вис и на 60 метара препоне. На првенству Србије у вишебоју за сениорке је освојила 1. место, и оборила државни рекорд за старије јуниоре стар 23 године. На првенству Србије у вишебојима у дворани за старије јуниорке је освојила 1. место.

За старије јуниорке је освојила друго место на првенству Балкана у вишебоју одржаном у Клужу у Румунији 2-3. јула 2019. године.

Учесник је и освајач медаља на првенствима Војводине, и других међународних такмичења. Више пута је учествовала на избору за спортисту године општине Кањижа. За 2015. и 2016. годину је изабрана за најбољу пионирку у Општини Кањижа, за 2017. и 2018. годину је била изабрана за најбољу кадеткињу у Општини Кањижа, а за 2018. годину је изабрана за најбољу спортисткињу Општине Кањижа.

Тамашу Њилашу из Кањиже

Тамаш Њилаш је рођен у Сенти 21. марта 2000. године. Школовање је почео 2007. године у основној школи Јован Јовановић Змај. Постизао је сјајне резултате у биологији и хемији током четири године. Након успешне матуре се 2015. године уписао у Медицинску средњу школу у Сенти, на смер фармацеутског техничара. Тамо је могао да увећава и шири знања и искуства која је дотада стекао на такмичењима.

Током све четири године је учествовао на Спомен такмичењу из хемије Мари Кири на ком је представљао своју школу и државу на финалима у Мађарској. 2017. године је добио посебно признање за најбољи инострани резултат. Осим тога, сваке године је учествовао у Кампу за хемију Карпатског басена организованом у Сенти. У другом разреду је доспео у Истраживачки хемијски камп АКИ киванчи (*AKI kiváncsi*) који се одржава у научном центру Мађарске академије наука у Будимпешти. Ове године се са радом одатле пријавио на TUDOK (Национална конференција научних ђачких секција), у оквиру ког је на војвођанском регионалном финалу освојио прво место, те је постао представник Војводине на финалу Карпатског басена. Тај резултат је поновио и 2019. године у четвртном разреду, када је у Сентешу представљао и покрајину и своју школу. Учествовао је и на такмичењу Заштите потрошача, а са својим радом је доспео и на покрајинско такмичење Гениус на ком је освојио дуго место. Захваљујући овим резултатима је 2018. године добио стипендију коју му је доделила Фондација за надарене Рихтер Геден.

Упркос активном научном и истраживачком раду, није запоставио родни град. Члан је кањишког Црвеног крста и учествује на њиховим дешавањима. Такође је и члан Добровољног ватрогасног друштва. Активан је учесник радних акција и такмичења. Током слободног времена на летњем распусту иде на Мађарску академију наука да врши истраживања. Школовање би волео да настави на Медицинском факултету Универзитета Семелвајс у Будимпешти. Првенствено би се бавио истраживањем лекова на пољима генетике и микробиологије.

Ознака извршиоца и рок за извршење: Скупштина општине Кањижа – 31. седница

Извор средстава потребних за реализацију: Средства су предвиђена Одлуком о буџету општине Кањижа за 2019. годину.

ЗАПИСНИК

сачињен на 4. седници Комисије за доделу признања, одржаној 12. септембра 2019. године, са почетком у 09,00 часова.

Присутни су: Роберт Фејстамер, председник Комисије и чланови Марта Тертели-Телек, Обрад Тунић, Жужана Сечењи.

Седници није присуствовао: Јанош Мак

Записник води: Ливија Вранић Варади

Председник отвара седницу, констатује да су испуњени услови за доношење одлука и предлаже усвајање предложеног дневног реда.

Комисија једногласно усваја следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Разматрање предлога за доделу јавних признања општине Кањижа у 2019. години
Ад/1 Разматрање предлога за доделу јавних признања општине Кањижа у 2019. години

Председник комисије је упознао чланове са пристиглим предлозима за јавна признања. После краће дискусије Комисија је утврдила предлог.

Комисија је утврдила предлог

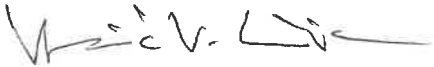
ОДЛУКЕ

- да се Плакета „ПРО УРБЕ“ са новчаном наградом додели Ани Киш-Иван из Хоргоша,
- да се ПОВЕЉА ЗАХВАЛНОСТИ додели Марти Варју из Новог Сада, Милораду Митровићу из Кањиже, Душану Хајдину из Кањиже, Милану Ковачевићу из Кањиже, Ференцу Бата из Тотовог Села
- да се Плакета „ЈУВЕНТУС-ПРО УРБЕ“ додели Тамашу Олаху из Кањиже, Марини Живковић из Кањиже и Тамашу Њилашу из Кањиже.

Ова Одлука доставља се на даљи поступак председнику Скупштине општине Кањижа.

Седница је завршена у 10.00 часова.

Записничар
Ливија Вранић Варади

Председник Комисије
Роберт Фејстамер с.р.